

Tænkning for Ændringens Skyld:

dens realitet og grundlag

Bismillah ir-Rahman ir-Rabeem

Tænkning for ændringens skyld, er behørig i livet. Det er en tænkning, der eksisterer uundgåeligt i mennesker, og den eksisterer blot på grund af følelsen af liv. Dette er en af de vigtigste typer af tænkning. Om end det vedrører ændringen af individer og deres tilstand, eller samfund, eller folkeslag og nationers vilkår, eller noget som kræver en ændring, så indebærer tænkning for ændringens skyld, en ændring af folk i deres kapacitet som mennesker. Enhver diskussion om tænkning for ændringens skyld bør derfor starte med fastlæggelsen af et syn på selve **Ændringen**, og et syn på selve **Mennesket**.

Ændring (Taghdir)

Ændring er bevægelse (*Harakah*) og bevægelsen er liv (*Hayat*). Stagnation (*Jamoud*) er døden. For livet er faktisk intet andet end en manifestation af vækst (*Namoo*) og bevægelse. Ændringen er udvikling, idet den tilsigter at overføre materien fra en tilstand til en anden tilstand. I alle sine manifestationer, er livet i konstant bevægelse, og ændrer sig altså. Underkastelsen til fatalismen og livets stagnation, er derfor blandt de allerstørste farer; de bringer folkeslag og nationerne på randen af ruin og tilintetgørelse og de fører til at individerne bliver opløst efterhånden som hændelser sker, og tiden går. Udtalelser som, ”Verden har en ilde skæbne”, eller ”Nationen er rædden, og kan ikke frelles”, er derfor blandt de farligste tanker i verden. Altså er det den mest vigtige type af tænkning, fordi den gør det muligt for mennesket, at gøre fremskridt i livet, i sine mange former. Ønsket om ændring, er dybt indgroet, og naturligt i alle. Følelsen af liv frembringer dette ønske, eftersom det er en følelse af den konstante bevægelse i materien, fra en tilstand til en anden, og dens vækst i alle retninger. Ingen kan da undgå at se, at mennesket ikke lever i et vakuum på en dags varighed, men at det tænker på sin fremtid, uanset om den var nær eller fjern, verdslig eller åndelig. Mennesket er aldrig helt tilfreds med den realitet, det lever i; hvis den er god, så søger det en forbedring; hvis den er dårlig eller korrump, så søger det at løse den.

Altså har mennesket megen nostalgi overfor fortiden, og det søger konstant efter fremtiden med stor længsel. Mens følelsen for ændring er en naturlig og uundgåelig ting, så eksisterer der faktorer og omstændigheder, som hæmmer eller begrænser denne tendens, eller modsætningsvis, som driver den fremad i styrke. Dette skyldes at arbejdet for ændring er besværligt og langsomt, og kræver en stor indsats og ofring, og de naturlige fysiske og psykiske forskelle blandt folk, med hensyn til styrke og motivation. Den svage og den dovne frygter ændringen mens regenterne, og dem der kendetegnes som konservative (dvs. fastfrosne), vil bekriige den og alle dem, som arbejder for den, skånselsløst, ved at angribe deres ejendom og liv. De forsøger blot at bevare deres nuværende situation, enten ved at opretholde en bestemt interesse, eller fordi de ikke ved bedre. Dem som er vant til, og beskæftiger sig med regeringsledelse, kræver ændringen men de frygter den, eftersom den overfører dem fra en tilstand til en anden.

Mennesket (Insan)

Mennesket er et levende væsen, og ligesom alle andre levende væsner så besidder og deles det om visse almene egenskaber. Det vokser og ældes, føder og formerer sig, bevarer og beskytter sig selv; det fornemmer sin egen svaghed og behov, respons og sympati og mennesket føler meget mere som det efterfølger på sin vej hen imod opfyldelse. Fra fødsel til grav, så er mennesket i konstant bevægelse, i sin søgen efter denne opfyldelse. Disse følelser og ønsker, kommer fra en vital energi, som er iboende i det. Og denne vitale energi besidder naturlige fornemmelser (*Ahsasat Tabi'î*), der driver mennesket hen imod opfyldelse, og producerer følelser. Denne energi kræver opfyldelse hvilket driver mennesket til at udføre forskellige handlinger for at realisere denne opfyldelse. Denne vitale energi, er den oprindelige energi i ethvert menneske, og den har sit udspring i menneskets natur

(*Fitrah*) som er de egenskaber der eksisterer i mennesket som en del af dets form, meget ligesom den skærende egenskab i en kniv, som blev formet af et stykke metal. Denne vitale energi har to distinkte aspekter: det ene kræver en absolut og uundgåelig opfyldelse, og det andet kræver blot opfyldelse. De udgør begge henholdsvis de organiske behov og instinkterne. De organiske behov er vitale energier, som kræver absolut og uundgåelig opfyldelse, og hvis de ikke opfyldes, vil det føre til menneskets død. De vedrører selve eksistensen af den vitale energi eksempelvis det at spise, drikke, og besvare naturens kald (dvs. gå på toilettet). De kræver også bestemte tilstande, eksempelvis søvnen og det at slappe af, og hvis dette forsømmes et stykke tid vil det medføre at man bliver distraheret og svækket.

Impulsen, som driver det organiske behov, er intern i sig selv. Så sulten mærkes, uanset ens eksterne vilkår, når tiden nærmer sig. Men der kan også forekomme en ekstern indflydelse på det organiske behov, som motiverer det yderligere såsom synet, lugten, eller en diskussion om mad og drikke. Instinkterne er de vitale energier som blot kræver opfyldelse. Hvis de ikke opfyldes, vil man føle ængstelse, irritation og uro, frem for døden. Hvis den seksuelle tilbøjelighed eller lysten til at eje ikke opfyldes, vil det ikke medføre personens udslettelse men vil resultere i ængstelse og uro. Instinkterne er naturlige tilbøjeligheder, hvis impuls ikke er interne, men derimod eksterne. Instinkterne drives hen imod opfyldelse, når en ekstern faktor stimulerer og påvirker dem, hvilket får disse naturlige tilbøjeligheder til at danne følelser.

Denne eksterne impuls er af to typer: en sanselig og opfattelig realitet, som påvirker følelserne eller tanker som indeholder meninger der vedrører realiteter eller ting som påvirker følelserne.

Eksempelvis kan den seksuelle tilbøjelighed motiveres, ved synet af en smuk kvinde, eller ved at tale om nogle realiteter, som antyder den seksuelle følelse for nogen. Altså mærkes behovet for den seksuelle aktivitet, når en af disse to motivationsfaktorer - en realitet, eller en tanke, som antyder en realitet - påvirker instinktet. Hvis behovet ikke opfyldes efter motivationen, så vil irritation og ængstelse fremkomme, og en uro vil tage plads i personens hjerte (indre). Men i fraværet af en ekstern impuls, vil lysten til seksuel aktivitet ikke eksistere, idet der ikke er nogen intern impuls, som kommer indefra i personen. Og fordi instinktet er en naturlig energi, som eksisterer i personen kan det ikke bevæge sig hen imod opfyldelse uden ekstern stimulering. I dette tilfælde kan irritation eller uro ikke eksistere i personen i impulsens fravær, og personen vil forblive i balance. Den vestlige verden har med manglende fremsyn, og ren og skær uvidenhed, introduceret og udspredd seksuelle tidsskrifter og historier, og har opfordret til en sammenblanding imellem mænd og kvinder, uden at tage *Khalwa* (isolation) i betragtning; med disse tiltag, så har de konstant motiveret den seksuelle følelse ved ethvert hjørne, og hver eneste vej. Personen vil være travlt beskæftiget med konstant at søge opfyldelse af følelsen, og er tilbøjelig til at være ængstelig og urolig, når den ikke bliver opfyldt, og personen kan aldrig blive opfyldt nok. Derfor lider de vestlige samfund af en permanent trængsel, forårsaget af en konstant uro.

Men Islam behandler denne seksuelle tilbøjelighed, ved at forhindre instinktets motivation, gennem andet end ægteskab og ved at forhindre at den seksuelle følelses motivator indtræder den offentlige domæne. Der er flere instinkter, og ikke et. Følelsen af overlevelse, som er iboende i enhver person, driver det til selvopretholdelse. Dette er en naturlig følelse for overlevelse, og ens egen udødelighed. Dette er overlevelsesinstinktet, og det har flere manifestationer, såsom ejerskab, frygt og modighed, og kærlighed til dominans, suverænitæt, og lederskab. Frygten er eksempelvis en uundgåelig manifestation af overlevelsesinstinktet; det er dog et farligt problem hvis dette er frygten for illusioner og genfærd, og dette er problemet med de svagsindede, som er hæmmede eller mangelfulde i deres evne til at sammenkæde oplysninger med realiteten.

For at fjerne dette så skal de svage opfattelser om disse realiteter udviskes, og graden af sansning og tanke skal højnes. Frygt på grund af den ukorrekte evaluering af resultaterne af udførslen, eller den manglende udførsel af handlingen, er en anden fare, som kan resultere i afholdelse fra deltagelse i kampen, grundet frygt for tab af liv, hvilket resulterer i et nederlag i kampen for os alle; eller frygten for at sige regenten imod, hvilket resulterer i opretholdelsen af et yderst undertrykkende system over os alle. Dog er frygten for reelle farer gavnlig, og er en væрге og en beskyttelse idet den gør personen bevidst om reelle farer; ligesom frygten for Allah ﷻ, og Hans ﷻ straf i det Hinsides (*al-Akhirah*).

Følelsen for artens overlevelse, manifesterer sig i den lystfulde tilbøjelighed til det modsatte køn, en følelse af barmhjertighed overfor moren, og faderskabets følelse; alt det har til hensigt at frembringe formering, og selve artens bevarelse. Dette manifesterer sig også i den menneskelige egenskab, eksempelvis hvis man ser en person som er ved at drukne, så vil man ile til hans undsætning, hvormed man ikke søger nogen materiel værdi, men derimod udelukkende den menneskelige værdi.

De seksuelle følelser overfor samme køn eller dyr, er ikke blandt de naturlige tilbøjeligheder og er afvigelser fra den naturlige følelse. Dette instinkt er artsinstinktet, og ikke det seksuelle instinkt, men tværtimod følelsen for artens overlevelse.

Den naturlige følelse af begrænsning og afhængighed vil resultere i respekten for mægtig styrke, en ærbødighed overfor helte, og tilbedelsen af Allah ﷻ. For dette er religiøsitsinstinktet, som har sit udspring i den naturlige følelse af svaghed, og behovet for den organiserende Skaber. Dette manifesterer sig i ærbødighed, som er den ypperste form for oprigtig og hjertelig agtelse. Tilbedelse er også en virkning af dette instinkt. Dette instinkt er blevet fornægtet eller vildledt i sin opfyldelse, og resulterede i tilbedelse af og ærbødighed overfor skabninger i flere århundreder eller ateisternes helliggørelse af individer og videnskab; ateisterne afveg fra deres egen natur.

Dette er de to aspekter af den vitale energi, som kræver tilfredsstillelse. Deres eksistens er ikke direkte sanselig (opfattelig), men mærkes ved eksistensen af deres manifestationer. Altså mærker man sulten og tørsten, hvilket antyder tilstedeværelsen af de organiske behov. Instinkternes manifestationer er også de instinktive besvarelser på den motiverende impuls, og beviser selve eksistensen af disse tre instinkter. Men det skal stå klart, at disse manifestationer udspringer fra den oprindelige følelse, som er unik for hvert enkelt instinkt, dvs. bevarelsen af en selv, ens art, og den iboende følelse af svaghed. Forholdet kan sammenlignes med en (træ)rod og en gren.

Mens grenen udspringer naturligt fra roden, så kan enhver gren erstattes med en anden, uden at påvirke roden. Tilbøjeligheder og følelser for ens mor, kan derfor erstattes med en følelse af faderskab, dog uden at påvirke opfyldelsen af det oprindelige instinkt. Manifestationer af instinkterne, viser sig ifølge instinkternes bevægelse, som en besvarelse på den eksterne impuls, omend det er en tanke eller en sanselig realitet.

Instinkternes fornemmelser (*Ahsasat al-Ghariz*) som er en besvarelse på en af disse impulser er følelserne. Idet de er levende væsner ligesom mennesket, så deler dyrene den vitale energi, og den instinktive besvarelse på de eksterne motiver. Men deres opførsel skrider dog ikke udover den instinktive besvarelse på en ekstern sanselig realitet hvorfra de tilegner sig den instinktive sondring. Mennesket besidder en forstand (*'Aql*), dvs. evnen til at sanse en realitet, det kan fælde dom over. Og det adskiller det fra alle andre levende væsner, og giver det evnen til at organisere sin egen opfyldelse.

Når mennesket oplever en instinktiv besvarelse, og et efterfølgende krav om opfyldelse, så vil det stå overfor følgende to spørgsmål: for det første: hvad er det for nogle ting der er egnet til menneskets opfyldelse? For det andet: er disse ting tilladt eller forbudt for det? Begge disse spørgsmål, kræver specifikke tanker til at bedømme disse realiteter.

Hvis meningen med disse tanker antyder en realitet, som enten er sanselig eksternt, eller en realitet som bygger på en opfattelig realitet forudsat at realiteten forestilles i det menneskelige sind og erkendes, så vil en opfattelse blive formet.

Erkendelsen ville eksistere hvis tanken overbeviste mennesket og det ville ske, hvis tanken stemte overens med den sansede realitet. Idet disse opfattelser er tanker som erkendes, vil menneskets adfærd dirigeres ifølge dem.

Hvad angår første spørgsmål, som blev nævnt før, om end en særskilt ting opfylder lysten, og mætter behovet eller ej, kan det besvares ved at danne opfattelser om tingens egnethed til at opfylde. Kan et æble opfylde sult i

modsatning til en sten, og beskytter tøjet fra varme og kulde? Disse opfattelser om ting disputeres sjældent, og er noget man verden over stort set er enige om, på nær i diskussioner om personlig smag og præference.

Når eksistensen af opfattelserne om ting i personen bliver kombineret med motiverne for at opfylde den vitale energi så formes tilbøjeligheden til tingene i personen. Det andet spørgsmål, om end tingene er tilladte eller ej i forbindelse med opfyldelse, er noget eksternt fra selve tingen, eller menneskets essens. Det er en besvarelse fra et princip eller et sæt af principper, med andre ord, fra livssynet. For muslimer ville dette være *Halal* og *Haram*.

Disse opfattelser om livet vedrører menneskets ændring, i modsætning til opfattelser om ting. Som mennesket skrider frem i livet, og danner disse opfattelser, så danner han stærke tilbøjeligheder, og som han oplever livets mange former og måder, sammenkoblet med sine opfattelser om livet, så tilegner han sig en særlig smag for disse anliggender. Disse opfattelser driver hans opfyldelse i en bestemt retning og er drivkraften for handlinger og interessen for tanker. Dette er fordi det er det følelsesmæssige aspekt i mennesket som giver en forståelse af situationens alvor og interesse for behandling af livets anliggender og de dertilhørende opgaver. Faktisk forstås adfærden som de handlinger, der udføres for at tilfredsstille de organiske behov og instinkterne.

Tilbøjelighederne sammenblandes uundgåeligt med opfattelserne om livet, og fører til formning af menneskets disposition (psyke). Mennesket er ikke kun følelsesmæssig, skønt det er sandt at følelsen i ham er den brølede lidenskab (følelse), men han har en forstand (*'Aql*), som kan evaluere livets mange sager. Og denne forstand er egnet til at anføre, og styre følelsen. Måden mennesket tænker på, vil derfor være en dominerende faktor for hans adfærd. Og denne tækningsmåde vil blive krystalliseret, hvis den bedømte ifølge et princip, eller flere principper, hvilket er mentaliteten, og det er selve princippet eller principperne, som afgør mentalitetens natur. Og disse to elementer, dvs. mentaliteten og dispositionen (psyken), former så personligheden. Personligheden handler i livet, og dette er menneskets adfærd. Personligheden kan være flerspoget og svag, hvis de anvisende principper er mange, og der eksisterer forskellighed i mentalitet og disposition, i forbindelse med opfattelserne.

Men hvis der findes ét princip til at vejlede mentaliteten og opfattelser om livet som organiserer dispositionens retning så vil personligheden være stærk, trods de mulige afvigelser i adfærden, og distinkt, især hvis tanken var en *'Aqidah* om livet, der fungerede som et intellektuelt grundlag. Så enhver tænkning for ændringens skyld, skal derfor tage alle de faktorer i betragtning, som udgør den menneskelige adfærd, og personligheden, hvad angår drivkræfter og opfattelser. Selve tilstanden hos den, man søger at ændre, i henhold til disse tilbøjeligheder og tanker, skal studeres nøje, og mulige forhindringer for ændringen, som eksisterer i vedkommende, skal derefter identificeres, og de mest overtalende og produktive fremgangsmåder, skal adopteres, for at frembringe hastige resultater, ved at forkorte tiden imellem handlingen for ændringens skyld, og dens resultater.

Indledning af Tænkningen for Ændringens Skyld

Om det vedrører en ændring af individer, samfund, eller folks og nationers vilkår, så kræver tænkningen for ændringens skyld, en ændring af grundlaget for livsførelsen, og selve livet. Og dette er fordi enhver indsats der ydes for ændringens skyld, men som ikke begynder med grundlaget, er en hån imod denne tanke om ændring, og ikke en seriøs tanke. Fordi man kan ikke ændre grenen, uden at ændre roden. At ændre grundlaget, vil sige at ændre samlingen af de grundlæggende tanker, som dominerer personen, eller gruppen. Så disse tanker skal ændres for at ændre personlighederne og adfærden i dem, man søger at ændre. Ændringen af grundlæggende tanker vil sige, at ændre den grundlæggende opfattelse, det grundlæggende kriterium, og den grundlæggende overbevisning, til de korrekte og hæderlige. Ved at ændre disse tanker, vil man kunne ændre de grundlæggende værdier overfor ting og tanker fuldstændigt.

Dette grundlag i ethvert folk vil udgøre livssynet. Hvis synet var forkert eller ikke-eksisterende ville en ændring være nødvendig. Men hvis dette grundlag er korrekt, vil en ændring ikke være påkrævet, og idéen om ændring vil ikke engang indtræde hjerterne og sindene i dem, der bærer den. Det korrekte grundlag vil være en rationel doktrin, som stemmer overens med menneskets natur (dvs. religiøsinstinkt). Dem der har dette grundlag,

ville ikke have et behov for at tænke for ændringens skyld, men de burde tænke over den, i forhold til andre fremmede folk og nationer.

Tænkning for Ændringens Skyld

Tænkning for ændringens skyld betyder ikke, at der er en følelse af, at det er nødvendigt at ændre en bestemt tilstand eller tanker. Derimod betyder det eksistensen af en tilstand i universet, som kræver en ændring. Dette er fordi, at mennesket har en menneskelig egenskab, som udspringer fra artsinstinktet. Og dette driver det til at føle ansvarlighed for alle folk, i deres særtræk som værende mennesker, og så snart tænkningen for ændringens skyld, af ens egen tilstand, bliver fuldendt, vil selve tanken for ændringens skyld af alle andre folk og nationer, nødvendigvis eksistere, således at det kan være en reel tænkning for ændringens skyld. Faktisk kan tænkningen for ændringens skyld ikke stoppe, før universet underkaster sig det bekræftede grundlag hvorpå den som søger ændringen indleder sin kampagne.

Tænkningen for ændringens skyld bryder fri dybt indefra folks sjæle. Og den er dybt indgroet i folk, fordi livets hændelser motiverer fornemmelsen for ændring; selve livet ændrer sig konstant, og bare følelsen af liv, er nok til at sætte den i gang. Altså er tænkningen for ændringens skyld en uundgåelig ting i folk, trods de stærke magter, der lægges i vejen for den af dem, som vil forhindre den. Så folk kan gøres til tænkere for ændringens skyld gennem overbevisning, en overmandende styrke (dvs. tvang), eller gennem ændringens reelle forekomst.

Overbevisningens vej er den bedste og mest magtfulde måde, at oprette en tænkning for ændringens skyld på, fordi den kræver en klar intellektuel bevidsthed om situationens realitet, som skal ændres, og en intellektuel følelse for den forestillede ændring. Den overmandende magt kan sagtens indlede en tænkning for ændringens skyld, selvom den ikke er nok til at opretholde tankerne for ændringens skyld på en fortsat kurs, fordi den ville blive udslettet, hvis der ikke var en seriøs interesse for den. Og den faktiske forekomst af en ændring, får folk til at indse ændringens fulde værdi og gør tænkningen for ændringens skyld meget nem, og fremhæver desuden nødvendigheden af denne ændring.

Aspekter af Tænkningen for Ændringens Skyld

Tænkningen for ændringens skyld er en naturlig og uundgåelig ting. Personer har forskellige evner i forhold til at forfølge ændringen, og realisere den, og til at tænke for ændringens skyld, på en produktiv måde. Nogle folk har forskellige motiver, formål, og endelige mål i deres søgen efter ændringen, og det varierer fra det delvise til det højtstående, fra det selviske, til det at tage ansvaret for andre. De forskellige mål afhænger af styrken i den intellektuelle bevidsthed.

Og dette er fordi at mennesket ikke søger ændring, medmindre han sanser en korrupt realitet som så kræver en ændring. Sansning af realiteten, er en grundlæggende betingelse for den intellektuelle proces; forståelsen kan jo ikke forekomme, uden en sansning af realiteten. Men sansningen af de materielle ting, bliver betegnet som den sanselige forståelse (*Idrak al-Hasî*), eksempelvis isens koldhed, eller honningens sødme. Men sansningen af de immaterielle ting, såsom korruption, godhed, ondskab og ære, er noget helt andet end dette, og denne sansning betegnes som den intellektuelle fornemmelse (dvs. sansning). Den intellektuelle fornemmelse (*Ihsas al-Fikri*) er brugen af en tidligere tanke, for at definere, hvordan man bedømmer en realitet. Altså kræver sansningen af det korrupte i en tilstand, den intellektuelle følelse. Men den intellektuelle sansning er forskellig i styrke hos folk, fra dem med sensitive sanser (*Ihsas al-Murhîf*) der er hurtige til at sanse korruptionen, til dem med normale sanser, der kræver en vis opmærksomhed i deres sansning, til de svage i sansningen, som er overfladiske i deres sansning.

Styrken i bevidsthed og den tidligere tanke, afgør derfor styrken i arbejdet for ændring, idet den afgør styrken i sansningen af korruptionen.

Den anden side af den intellektuelle bevidsthed, er fornemmelsen for den alternative realitet, som ændringen dirigeres hen imod. Sådant en vision, som blev oprettet gennem overbevisning, repræsenterer seriositeten i søgen efter ændring. Udover bevidsthed, skal seriositet i tænkning og arbejdet for ændring eksistere. Seriositet i tænkning indenfor en ændring, vil være at lægge et specificeret mål og derefter stræbe for at realisere dette mål. Det ville også involvere en god vision om realiteten, man tænker på, som ville inkludere fastlæggelsen af en detaljeret plan med klare, definerede, og forståede skridt, på vejen hen imod at opnå målet. Dette vil sikre, at målet både er såvel praktisk, som muligt rationelt set i folkets sinde. Så seriositet i arbejdet for ændringen ville betyde udførelsen af handlinger på samme niveau som det tilsigtede mål. Så handlinger, der var uegnede for det specificerede mål, vil derfor ikke blive valgt, men derimod handlinger, som opnår målet på en produktiv måde.

Oprejsning (Nahda)

Oprejsningen er sprogligt set en energi eller styrke og dens position ligger på et højtstående sted. Oprejsning er overførsel fra en situation til en bedre situation. Så det er en ændring. Men den bevægelse er en ophøjnelse fra et lavere stadie til et højere et. Oprejsningen er faktisk en intellektuel ophøjnelse, idet mennesket ikke rejser sig reelt, medmindre det sker på basis af de tanker om livet, han bærer på, i henhold til organiseringen af sine affærer. Så ophøjnelsen er en overførsel fra aspektet af den rene dyriskhed, til det menneskelige aspekt. Hvis den ophøjnelse er baseret på et åndeligt grundlag så vil det være en sand oprejsning baseret på en *'Aqidah*, som varetager affærene i denne verden og i det Hinsides (*al-Akhirah*).

Den muslimske Ummah er blevet velsignet med en absolut Erkendelse (*Iman*), som bekræftes gennem brugen af forstanden, og er derfor rationel. Så den bygger på forstanden, fordi den stemmer overens med de rationelle principper og besvarer menneskets natur perfekt. Og den besidder en politisk og åndelig *'Aqidah*, som også grundlægger en nobel ideologi, som giver løsninger til alle menneskets problemer. Og dette er et intellektuelt grundlag og en intellektuel ledelse, som i sig selv ikke kræver en ændring, idet den er det højeste i perfektion, men den motiverer til ændringen på alle steder, for alle folk, indtil dens budskab når hver eneste del af dette univers, og dens (ideologiens) stat dækker hele verden.

28/6/97

Artiklen er oversat fra arabisk.